

„Acestea a vorbit Iisus și, ridicând ochii Săi la cer, a zis: Părinte, a venit ceasul! Preaslăvește pe Fiul Tău, ca și Fiul să Te preaslăvească. Precum l-ai dat stăpânire peste tot trupul, ca să dea viață veșnică tuturor acelor pe care Tu i-ai dat Lui. Și aceasta este viața veșnică: Să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Iisus Hristos pe Care L-ai trimis. Eu Te-am preaslăvit pe Tine pe pământ; lucrul pe care Mi l-ai dat să-l fac, l-am săvârșit. Și acum, preaslăvește-Mă Tu, Părinte, la Tine Însuși, cu slava pe care am avut-o la Tine, mai înainte de a fi lumea. Arătat-am numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat Mie din lume. Ai Tăi erau și Mie Mi i-ai dat și cuvântul Tău l-au păzit. Acum au cunoscut că toate câte Mi-ai dat sunt de la Tine; Pentru că cuvintele pe care Mi le-ai dat le-am dat lor, iar ei le-au primit și au cunoscut cu adevărat că de la Tine am ieșit, și au crezut că Tu M-ai trimis. **Eu pentru aceștia Mă rog; nu pentru lume Mă rog, ci pentru cei pe care Mi i-ai dat, că ai Tăi sunt.** Și toate ale Mele sunt ale Tale, și ale Tale sunt ale Mele și M-am preaslăvit întru ei. Și Eu nu mai sunt în lume, iar ei în lume sunt și Eu vin la Tine. **Părinte Sfinte, păzește-i în numele Tău, în care Mi i-ai dat, ca să fie una precum suntem și Noi.** Când eram cu ei în lume, Eu îi păzeam în numele Tău, pe cei ce Mi i-ai dat; și i-am păzit și n-a pierit nici unul dintre ei, decât fiul pierzării, ca să se împlinescă Scriptura. Iar acum, vin la Tine și acestea le grăiesc în lume, ca să fie deplină bucuria Mea în ei.”
(Ev. Ioan 17, 1-13)

„Să luăm deci aminte la noi și la familiile noastre ortodoxe. Înmulțirea sectelor este un semn văzut apocaliptic, care prevestește sfârșitul veacurilor.

Prima datorie a fiilor Bisericii Ortodoxe este aceea de a cunoaște cât mai bine Sfânta Scriptură, Sfânta Tradiție, Catehismul și operele principale ale Sfinților Părinți.

A doua datorie, dacă nu cea dintâi, este să trăim cu mare credință în Dumnezeu și să ducem cu râvnă și evlavie viața noastră religioasă de familie, în desăvârșita moralitate. Sectele cer teorie, ne atacă cu texte din Sfânta Scriptură. Noi să le răspundem, nu cu vorbe, nu cu atât cu texte din Biblie, cât mai ales cu viață morală smerită, curată, sfântă. Vorbele nu pot înlocui faptele. În fata unor creștini corecți, milostivi și evlaviosi, ei se rusinează și tac.

A treia mare datorie ce ne revine este să ne creștem copiii în frica de Dumnezeu, cu mare grija și atenție. Căci dacă nu-i educăm noi cum trebuie sau îi smintim cu viața noastră, a părinților, îi pierdem sufletește pe fii, nu ne mai aparțin și foarte ușor îi pot amăgi sectele, patimile, beția, desfrâul și necredința. Un tânăr o dată căzut, greu mai poate fi salvat, tras de la sectă. Copiii, ca și părinții, trebuie să știe de mici Taăl nostru, Crezul și Psalmul 50, și să învețe cunoștințele religioase principale din Catehismul ortodox. Cine nu știe pe de rost macar aceste trei rugăciuni nu poate fi impartasit cu Sfintele Taine.

Alta mare datorie a creștinilor ortodocși este să fie oameni de rugăciune ca fara ea nu putem face nimic. Să nu lipsească în sărbători nimeni de la Sfânta Liturghie și de la predică, afara de mare nevoie. Rugăciunea cu credință, cu post și lacrimi este viața noastră, pâinea noastră duhovnicească, mântuirea noastră. Apoi trebuie să trăiască în dragoste cu toți oamenii, mai ales cu cei din familie și să facă dupa putere milostenie, care "acopera multime de pacate".

O alta datorie principală este ca fiecare să aibă un duhovnic bun, inteligent, la care să-si mărturisească păcatele în cele patru posturi, să-i ceară sfaturi pentru toate și să-l asculte ca pe Insusi Hristos. Creștinii noștri nu trebuie să meargă la adunările sectante, nici să-i primească în casă, și nici să discute cu ei, dacă nu vor să cadă în cursele lor. Cine face aceasta nu va fi amăgit niciodată de diavol, nici de patimi, nici de cursele oamenilor răi.

Oricine propovăduiește altă Evanghelie decât cea vestită de Hristos, de Apostoli și de Biserică, sfășie cămasa Domnului și-si agoniseste osânda vesnică fără iertare.

Să cădem deci în genunchi și să slăvim cu evlavie și dreapta credință pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Treimea cea de o ființă și nedespartită. Amin.

Părintele Cleopa Ilie - www.crestinortodox.ro

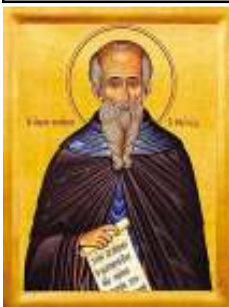
„Palma credinței

O, cum n-ar strica uneori să ne convertim mânia ce ne cuprinde într-o încercare păstorească de a lua prastia duhului în mâini și, în fata valului goliatic de prozelitism care ne spurcă străzile, ne deschide usa și ne fură prietenii, fermi, asemeni lui David odinioară, „pe piatra mărturisirii” fiind întăriti, să lovim cum se cuvine pe cei care sfășie haina lui Hristos: **cu palma credinței peste obrazul obrăzniciei!**”

Pr. Conf. Univ. Dr. Constantin Necula.

“Să nu vă gândiți niciodată că după moarte veți moșteni împărăția pe care n-ați trăit-o încă de pe pământ.”

Părintele Arsenie Boca

19 iunie - Cuviosul Paisie cel Mare și importanța mărturisirii credinței

“În Viața marelui Părinte al pustiei egiptene, Sfântul Paisie cel Mare (19 iunie) găsim un exemplu viu – **cât de ușor se poate pierde harul lui Dumnezeu.**

Un ucenic al său mergea odată către oraș să-și vândă acolo rucodelia sa (obiecte lucrate cu mâinile sale). Pe cale a întâlnit un evreu, care, văzându-i simplitatea, a început să-l ispitească, zicându-i: *“Iubitule, cum crezi tu într-un simplu om răstignit, care nu este nicidecum Mesia cel așteptat? Nu este El acela, ci altul va veni”*. Ucenicul, având o minte mai slabă și o inimă simplă, începu să asculte aceste cuvinte și ajunse până la a rosti: *“Poate că ceea ce spui tu este adevărat”*.

Când s-a întors în pustie, **Sfântul Paisie și-a întors fața de la el** și nu a voit să-i adreseze nici un cuvânt. La urmă, după multe rugăminți ale ucenicului, Sfântul îl întrebă: *“Tu cine ești? Nu te cunosc pe tine! Acel ucenic al meu era creștin și avea asupra lui harul Sf. Botez, dar la tine nu văd aceasta. Dacă tu vei fi fiind cu adevărat ucenicul meu, atunci harul Sfântului Botez te-a părăsit și chipul de creștin nu mai este în tine”*.

Ucenicul îi povesti cu lacrimi convorbirea cu evreul, iar Sfântul răspunse: *“Sărace! Ce poate fi mai rău și mai necurat decât asemenea cuvinte prin care tu te-ai lepădat de Hristos și de Sfântul Botez? Acum mergi și plânge-ți păcatul, căci cu mine nu mai poți fi; numele tău s-a scris împreună cu cei care s-au lepădat de Hristos, cu care împreună vei fi judecat și chinuit”*.

Auzind această judecată, ucenicul se cutremură și se aruncă la picioarele bătrânului său, rugându-l să nu-l lepede de la rugăciunile sale. **Sfântul, cuprins de milă, se închise în chilia lui și rugă cu lacrimi pe Dumnezeu să ierte păcatul ucenicului său.** Dumnezeu ascultă ruga Sfântului și îl învrednici de semnul iertării și milostivirii Sale asupra ucenicului.

Atunci Sfântul îl chemă pe ucenic la sine și-i spuse: *“Copile, vino și dă slavă lui Hristos Dumnezeu împreună cu mine, căci duhul cel necurat al hulei s-a dus de la tine, iar Duhul Sfânt de la Sfântul Botez strălucește iar peste capul tău. De acum păzește-te, ca nu cumva din lene și nepăsare dușmanul să te atace iar și, biruindu-te, să te arunce în focul gheenei”*.

(www.razbointrucuvant.ro)

“Cu Dumnezeu afli raiul și în iad, iar fără Dumnezeu e un chin și în cer” – Sf. Tihon Zadon

De ce lipsește cântarea a 2-a din majoritatea Canoanelor?

De regulă un Canon cuprinde de obicei nouă cântări, după numărul celor nouă cete îngerești, însă se observă că, **a II-a cântare lipsește din aproape toate canoanele** pe care le citim fie la Utrenie, fie separat în cinstea unor sfinți, fie în cadrul Paraclisului, Canonului de pocăință, Canonului Împărtașirii, etc.

În vremurile de demult, **părinții Bisericii au scos afară cântarea a doua, în amintirea "acelei cete de îngeri care a căzut odată cu Lucifer**, adică a doua ceată din ierarhia lor. După alții, ea lipsește pentru că **fusese alcătuită în chipul cântării a 2-a a lui Moise, o cântare de mustrare și blestem** din cartea Deuteronom, capitolul 32. Se pare că anume din acest motiv ea a fost exclusă din majoritatea canoanelor, deși vechile Canoane, așa cum vedem în Canonul Sf. Andrei Criteanul și în Tricântările din zilele de marți au cântarea a 2-a. În Postul Mare, când lupta cu diavolul se intensifică, blestemele rostite de Moise, dar și de David în Psalmi, sunt înțelese în sens spiritual, ca fiind împotriva demonilor.

(Carte de rugăciuni, cu binecuvântarea PF IUSTIN, Patriarhul BOR, 1981).

Subiectul catehezei din 16 iunie 2013 – Rugăciunea pentru cei adormiți și comuniunea sfinților

Programul săptămânii 16 iunie 2013 – 23 iunie 2013

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	16 iunie	8 - 12 - Sf.Liturghie (Duminica Sf.Părinți de la Sin. I Ecumenic) - Pr.Ticu
Duminică	16 iunie	17 - 19 - Paraclisul Maicii Domnului și Cateheză - Pr.Ticu
Luni	17 iunie	17 - 19 - Acatistul Sf.Arhangheli Mihail și Gavriil – Pr.Ticu
Miercuri	19 iunie	9 - 11 - Sfințirea mică a apei - Pr.Ticu
Vineri	21 iunie	9 - 11 - Taina Sfântului MASLU
Vineri	21 iunie	17 - 18 - Slujba acatistului - Pr.Ticu
Sâmbătă	22 iunie	8 - 11 - Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți (Moșii de vară)
Sâmbătă	22 iunie	17 - 18 - Vecernia Pogorării Sf.Duh - Pr.Dragoș
Duminică	23 iunie	8 - 12 - Sf.Liturghie (Pogorârea Sf.Duh) - Pr.Dragoș
Duminică	23 iunie	12 - 13 - Vecernia Sfintei Treimi (a plecării genunchilor)
Duminică	23 iunie	17 - 19 - Paraclisul Maicii Domnului și Cateheză - Pr.Dragoș